TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. kovo 5 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Autorių teisės ir gretutinės teisės — Direktyva 2001/29/EB — 5 straipsnio 2 dalies b punktas ir 6 straipsnis — Atgaminimo teisė — Išimtis — Kopijavimas asmeniniam naudojimui — Atgaminimas naudojantis mobiliųjų telefonų atminties kortelėmis — Teisinga kompensacija — Mokestis už laikmenas — Vienodas požiūris — Mokesčio grąžinimas — Minimali žala“

Byloje C-463/12

dėl *Østre Landsret* (Danija) 2012 m. spalio 10 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. spalio 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Copydan Båndkopi

prieš

Nokia Danmark A/S

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai K. Jürimäe, J. Malenovský (pranešėjas), M. Safjan ir A. Prechal,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. sausio 16 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Copydan Båndkopi*, atstovaujamos *advokat* P. Schønning,

— *Nokia Danmark A/S*, atstovaujamos *advokat* F. Bøggild,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas, F. X. Bréchot ir B. Beaupère-Manokha,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* S. Varone,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Noort, M. Bulterman ir C. Wissels,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Kunnert ir A. Posch,

* Proceso kalba: danų.

— Suomijos vyriausybės, atstovaujamos J. Leppo,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Brighouse, padedamos baristerių S. Malynicz ir J. Holmes,

— Europos Komisijos, atstovaujamos J. Samnadda, H. Støvlbæk ir J. Szczodrowski,

susipažinęs su 2014 m. birželio 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) 5 straipsnio 2 dalies b punkto ir 6 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Copydan Båndkopi* (toliau – *Copydan*) ir *Nokia Danmark A / S* (toliau – *Nokia*) ginčą dėl mokesčio, skirto teisingai kompensacijai už atgaminimo teisės išimtį, kuri numatyta minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte, finansuoti (toliau – mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui), mokėjimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 2001/29 9, 10, 31, 32, 35, 38 ir 39 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(9) Kiekvienas autorių teisių ir gretutinių teisių derinimas turi būti grindžiamas aukšto lygio apsauga, nes tokios teisės yra labai svarbios intelektinei kūrybai. <…>

(10) Kad autoriai ar atlikėjai galėtų tęsti savo kūrybinį ir meninį darbą, už savo darbo naudojimą jie turi gauti teisingą atlyginimą; jį turi gauti ir prodiuseriai, kad galėtų finansuoti šį darbą. <…>

<…>

(31) Turi būti išlaikyta derama pusiausvyra tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų teisių ir interesų, taip pat tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų ir saugomų objektų naudotojų. <…>

(32) Ši direktyva nustato išsamų atgaminimo teisės ir viešo paskelbimo teisės išimčių ir apribojimų sąrašą. Kai kurios išimtys arba apribojimai prireikus taikomi tik atgaminimo teisei. Šiame sąraše deramai atsižvelgiama į skirtingas valstybių narių teisės tradicijas ir kartu siekiama užtikrinti veikiančią vidaus rinką. Valstybės narės turėtų laikytis nuoseklaus šių išimčių ir apribojimų taikymo, kuris bus įvertintas ateityje apžvelgiant įstatymų įgyvendinimą.

<…>

(35) Taikant tam tikras išimtis ar apribojimus teisių turėtojai turėtų gauti teisingą atlyginimą, kad jiems būtų deramai kompensuota už naudojimąsi jų saugomais kūriniais ar kitais objektais. Nustatant tokio atlyginimo formą, išsamią tvarką ir galimą dydį kiekvienu atveju turėtų būti atsižvelgiama į konkrečias aplinkybes. Įvertinant šias aplinkybes vertingas kriterijus būtų iš to

kylanti galima žala teisių turėtojams. Tais atvejais, kai teisių turėtojai kokia nors kita forma jau yra gavę atlyginimą, pvz., licencinio mokesčio dalį, galima netaikyti jokio specialaus ar atskiro mokėjimo. Nustatant tinkamos [teisingos] kompensacijos dydį turėtų būti atsižvelgiama į šioje direktyvoje nurodytų techninės [techninių] apsaugos priemonių naudojimo laipsnį. Tam tikrose situacijose, kai žala teisių turėtojui [teisių turėtojui padaryta žala] yra minimali, gali nebūti ir jokio įsipareigojimo dėl atlyginimo.

<…>

(38) Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti išimtį ar apribojimus atgaminimo teisei tam tikriems garso, vaizdo ir audiovizualinės medžiagos atgaminimo asmeniniam naudojimui atvejams, kartu nustatant ir teisingą kompensaciją. Gali būti įdiegiamos arba toliau taikomos teisių turėtojams žalą kompensuojančios atlyginimo sistemos. <…>

(39) Taikydamos išimtį ar apribojimą asmeniniam kopijavimui, valstybės narės turėtų deramai atsižvelgti į naujus technologijos ir ekonomikos reiškinius, ypač reglamentuodamos skaitmeninį kopijavimą asmeniniais tikslais ir atlyginimo sistemas esant veiksmingoms techninėms apsaugos priemonėms. Tokios išimtys ar apribojimai neturėtų varžyti techninių apsaugos priemonių naudojimo ar jų sugriežtinimo kovojant su įstatymų nesilaikymu.“

4 Šios direktyvos 2 straipsnyje nustatyta:

„Valstybės narės nustato išimtinę teisę leisti arba uždrausti tiesiogiai ar netiesiogiai, laikinai ar nuolat bet kuriuo būdu ir bet kuria forma atgaminti visą arba iš dalies:

a) autoriams – savo kūrinius;

<…>“

5 Tos pačios direktyvos 5 straipsnio 2 ir 5 dalyse nustatyta:

„2. Valstybės narės 2 straipsnyje nustatytai atgaminimo teisei gali nustatyti išimtis arba apribojimus šiais atvejais:

a) kai atgaminama popieriuje ar kokioje nors kitoje panašioje laikmenoje, bet kokiu fotografavimo būdu ar naudojant kitus panašaus pobūdžio procesus, išskyrus muzikos natų rankraščių atgaminimą, su sąlyga, kad teisių turėtojai gautų teisingą kompensaciją;

b) kai atgaminama asmeniniam naudojimui bet kurioje laikmenoje ir atgaminantys fiziniai asmenys nesiekia tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų, su sąlyga, kad teisių turėtojai gautų teisingą kompensaciją, priklausomą nuo 6 straipsnyje nurodytų techninių apsaugos priemonių taikymo ar netaikymo atitinkamam kūriniui ar objektui;

<…>

5. Šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos išimtys ir apribojimai taikomi tik tam tikrais specialiais atvejais, kurie neprieštarauja įprastiniam kūrinio ar kito objekto naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų teisių turėtojų interesų.“

6 Direktyvos 2001/29 6 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyta:

„1. Valstybės narės nustato tinkamą teisinę apsaugą nuo bet kokių veiksmingų techninių priemonių šalinimo ar vengimo, kuriuos atitinkamas asmuo daro žinodamas ar turėdamas pagrindo žinoti, kad jis to tikslo siekia.

<…>

3. Šioje direktyvoje „techninės apsaugos priemonės“ – tai bet kokia technologija, įtaisas ar sudedamoji dalis, kurie normaliai veikdami turi paskirtį užkirsti kelią arba riboti veiksmus, atliekamus su kūriniais ar kitais objektais, kurių neleidžia įstatymų numatytų autorių teisių ar teisių, gretutinių autorių teisėms, turėtojai <…> Techninės apsaugos priemonės laikomos veiksmingomis tais atvejais, kai saugomo kūrinio ar kito objekto naudojimą teisių turėtojas kontroliuoja taikydamas priėjimo kontrolės arba apsaugos procesą, pvz., kodavimą, elementų perstatymą arba kitą kūrinio ar objekto transformaciją arba kopijų kontrolės mechanizmą, užtikrinantį siekiamą apsaugą.“

Danijos teisė

7 Autorių teisių įstatymo (*ophavsretsloven*), kurio konsoliduota redakcija buvo patvirtinta 2010 m. vasario 27 d. Įstatymu Nr. 202 (toliau – Autorių teisių įstatymas), 12 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Kiekvienas asmuo turi teisę asmeniniais tikslais pasidaryti arba turėti pasidaręs po vieną viešai paskelbto kūrinio kopiją. Tokios kopijos negali būti naudojamos kitais tikslais.

<…>

3. <…> neleidžiama be autoriaus sutikimo skaitmeniniu būdu kopijuoti panaudos arba nuomos pagrindu suteikto egzemplioriaus.“

8 Šio įstatymo 39 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Kiekvienas asmuo, kuris siekdamas komercinių tikslų gamina arba importuoja garsajuostes, vaizdajuostes arba kitus įrenginius, į kuriuos galima įrašyti garsą arba vaizdą, turi mokėti atlyginimą 2 dalyje nurodytų kūrinių autoriams.

2. Atlyginimas mokamas už juostas ir kitus įrenginius, tinkamus daryti kopijoms, skirtoms asmeniniam naudojimui <…>“

9 Autorių teisių įstatymo 40 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta:

„2. Nustatytas 2006 m. atlyginimas <…> už atminties korteles – 4,28 DKK už vnt.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytas atlyginimas nuo 2007 m. kiekvienais metais indeksuojamas remiantis indeksavimo lentele (žr. Indeksavimo įstatymą).“

10 To paties įstatymo 75c straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Be teisių turėtojo sutikimo veiksmingos techninės priemonės negali būti pašalintos.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

11 *Copydan* yra autorių teisių administravimo organizacija, atstovaujanti tokių teisių į garso ir garso ir vaizdo kūrinius turėtojams. Ji turi *Kulturministeriet* (Kultūros ministerija) įgaliojimą rinkti, administruoti ir paskirstyti šiems turėtojams mokesčius už minėtų kūrinių naudojimą.

12 *Nokia* Danijoje parduoda mobiliuosius telefonus. Ji teikia šias prekes verslo subjektams, kurie savo ruožtu jas perparduoda privatiems asmenims ir kitiems verslo subjektams. Visi mobilieji telefonai turi vidinę atmintį. Be to, tam tikri modeliai turi papildomą atminties kortelę, kuri skiriasi nuo SIM

kortelės. Jeigu naudotojas turi mobilųjį telefoną su įdėta atminties kortele, jis gali joje saugoti duomenis, kaip antai telefono numerius, kontaktus ar šiame telefone išsaugotas nuotraukas. Joje gali būti saugomos muzikos kūrinių, filmų ir kitų saugomų kūrinių rinkmenos. Tokios rinkmenos gali būti parsisiųstos internetu arba nukopijuotos iš DVD, CD, MP3 grotuvų ar naudotojų kompiuterių.

13 Pagrindinės bylos šalys sutaria, kad jeigu naudotojas laiko saugomus kūrinius mobiliajame telefone, kuriame yra ir vidinė atmintis, ir atminties kortelė, paprastai šie kūriniai laikomi atminties kortelėje. Vis dėlto, jeigu naudotojas pakeičia telefono nustatymus, šiuos kūrinius jis gali laikyti ir vidinėje atmintyje.

14 *Copydan* nuomone, mobiliųjų telefonų atminties kortelėms turi būti taikoma Autorių teisių įstatyme numatyta teisingos kompensacijos už atgaminimo teisės išimtį sistema (toliau – teisinga kompensacija), išskyrus itin mažos talpos atminties korteles. Dėl šios priežasties ji pareiškė *Nokia* ieškinį, kuriame prašė įpareigoti *Nokia* mokėti jai mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui, kiek tai susiję su 2004–2009 m. importuotomis atminties kortelėmis.

15 *Nokia* teigė, kad toks mokestis neturi būti renkamas, kai atgaminimas nėra teisėtas ar kai dėl atgaminimo, atliekamo, pvz., parsisiunčiant saugomą kūrinį iš prekybos internetu svetainės, autorių teisių turėtojai yra davę sutikimą. Taigi, jos nuomone, teisingos kompensacijos sistema turėtų būti taikoma tik teisėtam atgaminimui asmeniniais tikslais, kuriam teisių turėtojai nėra davę sutikimo. Mobiliųjų telefonų atminties kortelės tik retais atvejais gali būti laikomos tokiu kopijavimu, taigi, už jį negali būti reikalaujama jokio mokesčio.

16 Šiomis aplinkybėmis *Østre Landsret* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar su [Direktyva 2001/29] suderinami valstybių narių teisės aktai, pagal kuriuos užtikrinama kompensacija teisių turėtojams už atgaminimą iš tokių šaltinių:

a) rinkmenų, jeigu teisių turėtojai yra davę leidimą naudoti tokias rinkmenas ir pirkėjas yra už tai sumokėjęs (pavyzdžiui, iš internetinių parduotuvių įsigytas licencijuotas turinys);

b) rinkmenų, jeigu teisių turėtojai yra davę leidimą naudoti tokias rinkmenas ir pirkėjas nėra už tai sumokėjęs (licencijuotas turinys, pavyzdžiui, susijęs su komerciniu pasiūlymu);

c) naudotojui priklausančio DVD, CD, MP3 grotuvo, kompiuterio ir pan., jeigu netaikomos veiksmingos techninės priemonės;

d) naudotojui priklausančio DVD, CD, MP3 grotuvo, kompiuterio ir pan., jeigu taikomos veiksmingos techninės priemonės;

e) trečiojo asmens DVD, CD, MP3 grotuvo, kompiuterio ar kito įrenginio;

f) neteisėtai iš interneto arba kitų šaltinių nukopijuotų kūrinių;

g) tam tikru kitu teisėtu būdu iš, pavyzdžiui, interneto nukopijuotų rinkmenų (iš teisėtų šaltinių be licencijos)?

2. Kaip valstybių narių teisės aktuose dėl <...> teisingos kompensacijos turi būti atsižvelgiama į veiksmingas technines priemones ([Direktyvos 2001/29] 6 straipsnis)?

3. Kokie atvejai apskaičiuojant [teisingą kompensaciją] laikomi „situacijomis, kai [teisių turėtojui padaryta žala] yra minimali“, kaip numatyta [Direktyvos 2001/29] 35 konstatuojamojoje dalyje, ir dėl to valstybių narių teisės aktai, kuriuose numatyta kompensacija teisių turėtojams už tokį kopijavimą asmeniniais tikslais, būtų nesuderinami su [minėta] direktyva <...>?

4. a) Ar darant prielaidą, kad pagrindinė arba svarbiausia mobiliesiems telefonams skirtų atminties kortelių funkcija yra ne kopijavimas asmeniniais tikslais, valstybių narių teisės aktai, pagal kuriuos užtikrinama kompensacija teisių turėtojams už kopijavimą į mobiliųjų telefonų atminties korteles, būtų suderinami su [Direktyva 2001/29]?

   b) Ar darant prielaidą, kad kopijavimas asmeniniais tikslais yra viena iš kelių pagrindinių arba esminių mobiliesiems telefonams skirtų atminties kortelių funkcijų, valstybių narių teisės aktai, pagal kuriuos užtikrinama kompensacija teisių turėtojams už kopijavimą į mobiliųjų telefonų atminties korteles, būtų suderinami su [Direktyva 2001/29]?

5. Ar valstybių narių teisės aktai, pagal kuriuos už atminties korteles atlyginimas renkamas, o už vidinę atmintį, kaip antai MP3 [grotuvų] arba „iPod“, kurie sukurti ir daugiausia naudojami kopijoms saugoti asmeniniais tikslais, nerenkamas, yra suderinami su [Direktyvos 2001/29] 31 konstatuojamojoje dalyje vartojama „deramos pusiausvyros“ sąvoka ir su vienodu „teisingos kompensacijos“ sąvokos, numatytos jos 5 straipsnio 2 dalies b punkte, kuri turi būti grindžiama „žala“, aiškinimu?

6. a) Ar pagal [Direktyvą 2001/29] draudžiami valstybių narių teisės aktai, kuriuose numatyta, kad atlyginimas už kopijavimą asmeniniais tikslais renkamas iš gamintojo ir (arba) importuotojo, kuris parduoda atminties korteles verslo subjektams, vėliau perparduodantiems tokias atminties korteles tiek privatiems, tiek verslo klientams, o gamintojas ir (arba) importuotojas nežino, ar atminties kortelės buvo parduotos privatiems, ar verslo klientams?

   b) Ar atsakymui į 6 klausimo a punktą turėtų įtakos aplinkybė, kad valstybės narės teisės aktuose įtvirtintos nuostatos, pagal kurias užtikrinama, kad gamintojai, importuotojai ir (arba) platintojai neturėtų mokėti atlyginimo už atminties korteles, naudojamas profesinėje veikloje, kad, jeigu, nepaisant to, atlyginimas buvo sumokėtas, gamintojai, importuotojai ir (arba) platintojai galėtų susigrąžinti atlyginimą už atminties korteles, kurios naudojamos profesinėje veikloje, ir kad gamintojai, importuotojai ir (arba) platintojai galėtų parduoti atminties korteles kitoms įmonėms, įregistruotoms atlyginimo sistemą administruojančioje organizacijoje, nemokėdami atlyginimo?

   c) Ar atsakymams į 6 klausimo a ir b punktus turėtų įtakos tokios aplinkybės:

      i) valstybės narės teisės aktuose būtų įtvirtintos nuostatos, pagal kurias užtikrinama, kad gamintojai, importuotojai ir (arba) platintojai neturėtų mokėti atlyginimo už atminties korteles, naudojamas profesinėje veikloje, tačiau „profesinės veiklos“ sąvoka būtų aiškinama taip, kad teisė į atskaitą taikoma tik *Copydan* patvirtintoms įmonėms, o kiti verslo klientai, kurių nėra patvirtinusi *Copydan*, turėtų mokėti atlyginimą už profesinėje veikloje naudojamas atminties korteles;

      ii) valstybės narės teisės aktuose būtų įtvirtintos nuostatos, pagal kurias užtikrinama, kad, jeigu atlyginimas iš esmės (teoriškai) sumokėtas, gamintojai, importuotojai ir (arba) platintojai galėtų susigrąžinti atlyginimą, sumokėtą už atminties korteles, naudojamas profesinėje veikloje, [jeigu] <...> praktiškai susigrąžinti atlyginimą galėtų tik atminties kortelės pirkėjas ir [jeigu] atminties kortelių pirkėjas privalėtų *Copydan* pateikti prašymą grąžinti atlyginimą;

      iii) valstybės narės teisės aktuose būtų įtvirtintos nuostatos, pagal kurias užtikrinama, kad gamintojai, importuotojai ir (arba) platintojai galėtų nemokėdami atlyginimo parduoti atminties korteles kitoms įmonėms, įregistruotoms organizacijoje, kuri administruoja atlyginimo sistemą, [jeigu] *Copydan* būtų atlyginimo sistemą administruojanti organizacija [ir jeigu] įregistruotos įmonės nežinotų, ar atminties kortelės buvo parduotos privatiems, ar verslo klientams?“

Dėl prejudicinių klausimų

Preliminari pastaba

17 Kai kuriuose nacionalinio teismo pateiktuose klausimuose tiesiogiai nenurodomas Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas, o kituose klausimuose tokia tiesioginė nuoroda yra. Vis dėlto iš sprendimo, kuriuo teikiamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, matyti, kad laikytina, jog visi klausimai susiję su šia teisės nuostata, taigi, nagrinėdamas šiuos klausimus Teisingumo Teismas ja vadovausis.

Dėl ketvirtojo klausimo

18 Ketvirtuoju klausimu, kuris nagrinėtinas kaip pirmas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktui prieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija už daugiafunkces laikmenas, kaip antai mobiliųjų telefonų atminties korteles, nesvarbu, ar pagrindinė šių laikmenų funkcija yra kopijavimas asmeniniais tikslais, ar ne.

19 Šiuo klausimu primintina, kad, nusprendusios nacionalinėje teisėje įtvirtinti minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte numatytą atgaminimo teisės išimtį kopijavimo asmeniniam naudojimui atveju (toliau – kopijavimui asmeniniam naudojimui taikoma išimtis), pagal šią teisės nuostatą valstybės narės turi konkrečią pareigą numatyti „teisingos kompensacijos“ mokėjimą išimtinės atgaminimo teisės turėtojų naudai (Sprendimo *Padawan*, C-467/08, EU:C:2010:620, 30 punktas ir Sprendimo *Amazon.com International Sales ir kt.*, C-521/11, EU:C:2013:515, 19 punktas).

20 Kadangi minėtos direktyvos nuostatose aiškiai neįvardijami atskiri teisingos kompensacijos sistemos elementai, valstybės narės turi didelę diskreciją juos nustatyti. Valstybės narės, be kita ko, turi nustatyti tokią kompensaciją turinčius mokėti asmenis ir jos formą, mokėjimo tvarką ir dydį (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Stichting de Thuiskopie*, C-462/09, EU:C:2011:397, 23 punktą ir Sprendimo *Amazon.com International Sales ir kt.*, EU:C:2013:515, 20 punktą).

21 Taigi, teisinga kompensacija ir atitinkamai ją pagrindžianti sistema ir jos dydis turi būti siejami su teisių turėtojams dėl kopijavimo asmeniniam naudojimui daroma žala (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Padawan*, EU:C:2010:620, 40 ir 42 punktus).

22 Kai žalą atitinkamos teisės turėtojui daro asmuo, kuris savo asmeniniam naudojimui atgamina kūrinį nepaprašęs išankstinio šio teisių turėtojo leidimo, iš principo šis asmuo turi atlyginti tokią žalą ir šiuo tikslu finansuoti minėtą kompensaciją, kuri bus sumokėta šiam teisių turėtojui (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Padawan*, EU:C:2010:620, 45 punktą ir Sprendimo Am*azon.com International Sales ir kt.*, EU:C:2013:515, 23 punktą).

23 Tačiau Teisingumo Teismas pripažino, kad, atsižvelgiant į praktinius sunkumus, kylančius siekiant nustatyti privačius naudotojus ir įpareigoti juos kompensuoti išimtinės atgaminimo teisės turėtojams daromą žalą, siekiant finansuoti teisingą kompensaciją valstybėms narėms leidžiama įtvirtinti „mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui“, kurį mokėtų ne atitinkami privatūs asmenys, o subjektai, disponuojantys skaitmeninio atgaminimo įranga, aparatais ir laikmenomis ir teisiškai ar faktiškai suteikiantys šią atgaminimo įrangą, aparatus ir laikmenas šiuo tikslu privatiems asmenims arba teikiantys jiems atgaminimo paslaugą. Esant tokiai sistemai mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui turi mokėti šia atgaminimo įranga, aparatais ir laikmenomis disponuojantys asmenys (Sprendimo *Padawan*, EU:C:2010:620, 46 punktas ir Sprendimo *Amazon.com International Sales ir kt.*, EU:C:2013:515, 24 punktas).

24 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad nebūtina įrodyti, jog naudodamiesi šia įranga, aparatais ir laikmenomis fiziniai asmenys iš tiesų darė kopijų asmeniniam naudojimui. Iš tiesų šių asmenų atveju daroma teisinga prielaida, kad jie visiškai pasinaudos tokiu įrangos, aparatų ir laikmenų suteikimu, t. y. jie panaudos visas šios įrangos, aparatų ir laikmenų funkcijas, įskaitant atgaminimo galimybę (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Padawan*, EU:C:2010:620, 54 ir 55 punktus).

25 Iš to matyti, kad jeigu fiziniams asmenims kaip privatiems naudotojams suteikiama skaitmeninio atgaminimo įranga, aparatų ir laikmenų, jų turimos paprastos galimybės daryti kopijas pakanka, kad būtų pateisintas mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Padawan*, EU:C:2010:620, 56 punktą).

26 Taigi, iš šios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad darant prielaidą, jog galutiniai naudotojai gali naudotis visomis egzistuojančiomis tokios laikmenos funkcijomis, iš principo neturi reikšmės tai, ar laikmena atlieka vieną, ar kelias funkcijas, arba tai, ar tam tikrais atvejais atgaminimo funkcija yra antraeilė, palyginti su kitomis funkcijomis.

27 Taigi, daugiafunkciškumas ir su atgaminimu siejamos funkcijos antraeilis pobūdis gali turėti įtakos teisingos kompensacijos dydžiui. Konkrečiai kalbant, atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 21 punkte, tokios kompensacijos dydį turi nustatyti kompetentingos valdžios institucijos, paprastai atsižvelgdamos į laikmenos, skirtos kūriniams kopijuoti asmeniniam naudojimui, talpos santykinį dydį.

28 Todėl paaiškėjus, kad praktikoje visi laikmenos naudotojai tokia funkcija beveik nesinaudoja, dėl galimybės naudotis šia funkcija suteikimo pagal Direktyvos 2001/29 35 konstatuojamąją dalį gali nekilti pareiga mokėti teisingą kompensaciją, jeigu būtų laikoma, kad teisių turėtojams padaryta žala yra minimali.

29 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į ketvirtąjį klausimą teiktinas toks atsakymas: Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktui neprieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija už daugiafunkces laikmenas, kaip antai mobiliųjų telefonų atminties korteles, nesvarbu, ar pagrindinė šių laikmenų funkcija yra kopijavimas asmeniniais tikslais, ar ne, su sąlyga, kad viena iš tokių laikmenų funkcijų, net jeigu ji antraeilė, leidžia laikmenų turėtojams jomis naudotis šiuo tikslu. Vis dėlto tai, ar ši funkcija yra pagrindinė, ar antraeilė, ir kopijoms atlikti skirtos laikmenos talpos santykinis dydis gali turėti įtakos mokėtinos teisingos kompensacijos dydžiui. Jeigu būtų laikoma, kad teisių turėtojams daroma žala yra minimali, dėl galimybės naudotis tokia funkcija suteikimo galėtų nekilti pareiga mokėti tokią kompensaciją.

Dėl penktojo klausimo

30 Penktuoju klausimu, kuris nagrinėtinas kaip antras, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktui prieštarauja nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui renkamas už laikmenų, kurios gali būti naudojamos kopijavimui asmeniniam naudojimui, kaip antai mobiliųjų telefonų atminties kortelių, teikimą, tačiau toks mokestis nerenkamas už sudedamųjų dalių, daugiausia skirtų asmeniniam naudojimui skirtoms kopijoms saugoti, kaip antai MP 3 grotuvų vidinę atmintį, teikimą.

31 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad Direktyvos 2001/29 5 straipsnyje numatytos išimtys turi būti taikomos laikantis vienodo požiūrio principo, kuris yra bendrasis Sąjungos teisės principas, įtvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20 straipsnyje (pastaruoju klausimu žr. Sprendimo *Glatzel*, C-356/12, EU:C:2014:350, 43 punktą).

32 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika pagal vienodo požiūrio principą reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai pagrįstas (žr., be kita ko, Sprendimo *Soukupová*, C-401/11, EU:C:2013:223, 29 punktą ir Sprendimo *Sky Italia*, C-234/12, EU:C:2013:496, 15 punktą).

33 Iš to matyti, kad valstybės narės negali numatyti tokios teisingos kompensacijos tvarkos, dėl kurios skirtingos ekonomikos subjektų, prekiaujančių panašiomis prekėmis, kurioms taikoma kopijavimui asmeniniam naudojimui taikoma išimtis, grupės arba skirtingos saugomų kūrinių naudotojų grupės būtų vertinamos skirtingai, nors tai nepagrįsta.

34 Pagrindinėje byloje neginčijama, jog nacionalinės teisės aktai lemia, kad nuo skaitmeninio atgaminimo funkciją turinčių aparatų galimos atskirti laikmenos būtų skiriamos nuo sudedamųjų dalių, kurių nuo tokių aparatų negalima atskirti. Už tokių laikmenų teikimą renkamas mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui, o už minėtų sudedamųjų dalių teikimą toks mokestis nerenkamas.

35 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad, viena vertus, daugiafunkcės laikmenos, kaip antai mobiliųjų telefonų atminties kortelės, ir, kita vertus, integruotos sudedamosios dalys, kaip antai MP 3 grotuvų vidinės atmintinės, gali būti naudojamos saugomiems kūriniams atgaminti asmeniniam naudojimui; taip autorių teisių turėtojams gali būti padaryta žala.

36 Šią analizę reikia taikyti ir mobiliųjų telefonų atminties kortelių ir šių telefonų vidinių atmintinių atveju. Nors, kaip matyti iš šio sprendimo 13 punkto, tokios vidinės atmintinės, būdamos tame pačiame telefono aparate, gali atlikti atgaminimo funkciją, kuri sutampa su atminties kortelių atliekama funkcija, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos nematyti, kad už vidinių atmintinių teikimą būtų renkamas mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui.

37 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išnagrinėti, ar tam tikrais atvejais egzistuoja kitos aplinkybės, kurios leistų konstatuoti, kad, nepaisant to, jog nagrinėjamos integruotos sudedamosios dalys turi tokią pačią atgaminimo funkciją, kaip mobiliųjų telefonų atminties kortelės, šios sudėtinės dalys, atsižvelgiant į teisingai kompensacijai keliamus reikalavimus, nėra panašios.

38 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas galėtų, be kita ko, įvertinti, kokią įtaką turi tai, kad minėtų sudedamųjų dalių negalima atskirti nuo aparatų, į kuriuos jos integruotos, o tapatiems atgaminimo tikslams naudojamas laikmenas, kaip antai atminties korteles, galima atskirti nuo šių aparatų. Ši savybė galėtų palengvinti tų pačių kūrinių papildomą atgaminimą naudojant kitas laikmenas.

39 Jeigu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prieitų prie išvados, kad minėtos sudedamosios dalys ir laikmenos yra panašios, kiek tai susiję su teisingai kompensacijai keliamais reikalavimais, vėliau jis turėtų įvertinti, ar skirtingas požiūris, kurį lemia nacionalinė teisingos kompensacijos sistema, yra pagrįstas.

40 Toks skirtingas vertinimas galėtų būti pateisintas, be kita ko, tuo atveju, jeigu už integruotas sudedamąsias dalis, kurios gali būti naudojamos siekiant atgaminti, teisių turėtojai gautų teisingą kompensaciją kita forma, priešingai tam, kas numatyta pagrindinėje byloje nagrinėjamų galimų atskirti laikmenų atveju.

41 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į penktąjį klausimą teiktinas toks atsakymas: Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktui neprieštarauja nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui renkamas už laikmenų, kurios gali būti naudojamos kopijavimui asmeniniam naudojimui, kaip antai mobiliųjų telefonų atminties kortelių, teikimą, tačiau toks mokestis nerenkamas už sudedamųjų dalių, daugiausia skirtų asmeniniam

naudojimui skirtoms kopijoms saugoti, kaip antai MP 3 grotuvų vidinių atmintinių, teikimą, jeigu šios atskiros laikmenų ir sudedamųjų dalių kategorijos nėra panašios arba jeigu skirtingas požiūris į jas yra pagrįstas, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl šeštojo klausimo

42 Šeštuoju klausimu, kuris nagrinėtinas kaip trečias, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad jam prieštarauja nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui privalo mokėti gamintojai ir importuotojai, kurie parduoda mobiliųjų telefonų atminties korteles verslo klientams, nors žino, kad verslo klientai šias korteles perparduos, tačiau nežino, ar galutiniai tokių kortelių pirkėjai bus privatūs asmenys, ar verslo klientai. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar atsakymui į šį klausimą turi įtakos aplinkybės, kad tokie gamintojai ir importuotojai:

— yra atleisti nuo šio mokesčio, jeigu atminties korteles parduoda verslo klientams, įregistruotiems mokesčių sistemą administruojančioje organizacijoje, ir

— gali susigrąžinti mokestį atitinkančią sumą, jeigu mobiliųjų telefonų atminties kortelės naudojamos profesinėje veikloje, atsižvelgiant į tai, kad praktikoje tik galutinis tokią atminties kortelę įsigijęs asmuo gali susigrąžinti mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui atitinkančią sumą, jeigu pateikia prašymą mokesčių sistemą administruojančiai organizacijai.

43 Kaip nurodyta šio sprendimo 23 punkte, siekiant finansuoti teisingą kompensaciją valstybėms narėms leidžiama nustatyti mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui, kurį mokėtų ne atitinkami privatūs asmenys, o subjektai, disponuojantys skaitmeninio atgaminimo įranga, aparatais ir laikmenomis ir teisiškai ar faktiškai suteikiantys šią atgaminimo įrangą, aparatus ir laikmenas šiuo tikslu privatiems asmenims arba teikiantys jiems atgaminimo paslaugą.

44 Iš Teisingumo Teismo praktikos taip pat matyti, kad tam tikromis sąlygomis valstybės narės gali nedarydamos skirtumo taikyti mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui už įrašymo laikmenas, kurias galima naudoti atgaminant, įskaitant atvejį, kai galutinis tokių laikmenų naudojimas nėra vienas iš Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkte numatytų atvejų (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Amazon.com International Sales ir kt.*, EU:C:2013:515, 31 punktą).

45 Tokiam mokesčiui taikyti skirta sistema gali būti suderinama su minėta teisės nuostata, tik jeigu toks taikymas pateisinamas praktiniais sunkumais ir jeigu mokesčio mokėtojai turi teisę tokį mokestį susigrąžinti tuo atveju, kai jis nemokėtinas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Amazon.com International Sales ir kt.*, EU:C:2013:515, 31 punktą).

46 Šiuo klausimu pažymėtina, kad mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui sistemą galima, be kita ko, pateisinti būtinybe ištaisyti situaciją, kai negalima nustatyti galutinių vartotojų arba kai susiduriama su praktiniais tokio nustatymo ar kitais panašiais sunkumais (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Amazon.com International Sales ir kt.*, EU:C:2013:515, 31 ir 34 punktus).

47 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad bet kuriuo atveju toks mokesti neturi būti renkamas už atgaminimo įrangos, aparatų ir laikmenų teikimą ne fiziniams, o kitiems asmenims akivaizdžiai kitiems tikslams, nei kopijuoti asmeniniam naudojimui (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Padawan*, EU:C:2010:620, 52 punktą ir Sprendimo *Amazon.com International Sales ir kt.*, EU:C:2013:515, 28 punktą).

48 Be to, kiek tai susiję su teise susigrąžinti tokį mokestį, pabrėžtina, kad ši teisė turi būti realiai įgyvendinama ir neturi lemti pernelyg sudėtingo sumokėto mokesčio susigrąžinimo, kai tai neapima Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkte numatyto atvejo (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Amazon.com International Sales ir kt.*, EU:C:2013:515, 31 ir 34 punktus).

49 Pagrindinėje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti, pirma, ar sistemos, pagal kurią numatytas mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui mokėjimas, kai į apyvartą išleidžiamos mobiliųjų telefonų atminties kortelės, nustatymą pateisina praktiniai sunkumai, kaip antai nurodytieji šio sprendimo 46 punkte.

50 Šiuo atžvilgiu pabrėžtina, kad iš to, kas išdėstyta šio sprendimo 47 punkte, matyti, kad už šių kortelių išleidimą į apyvartą neturi būti, be kita ko, renkamas minėtas mokestis tuo atveju, kai atitinkamas gamintojas arba importuotojas įrodo, kad tokias korteles jis teikė ne fiziniams, o kitiems asmenims akivaizdžiai kitiems tikslams, nei kopijuoti asmeniniam naudojimui.

51 Be to, konstatuotina, kad su galutinių naudotojų nustatymu ir su tokio mokesčio rinkimu susijusios praktinės problemos negali pateisinti šios išimties taikymo ribojimo tik mobiliųjų telefonų atminties kortelių teikimo verslo klientams, įregistruotiems mokesčius už kopijavimą asmeniniam naudojimui administruojančioje organizacijoje, atveju. Toks ribojimas lemtų skirtingą atskirų ekonomikos subjektų grupių vertinimą, nors, kiek tai susiję su mokesčiu už kopijavimą asmeniniam naudojimui, tokie subjektai yra panašioje padėtyje, nesvarbu, ar jie yra įregistruoti minėtoje organizacijoje.

52 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar teisės į mokesčio susigrąžinimą taikymo sritis, veiksmingumas, galimybė ja naudotis, jos paskelbimas ir įgyvendinimo paprastumas leidžia kompensuoti mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui sistema galbūt sukurtus neatitikimus, kad būtų išspręsti konstatuoti praktiniai sunkumai (žr. Sprendimo *Amazon.com International Sales ir kt.*, EU:C:2013:515, 36 punktą).

53 Šiuo atžvilgiu pabrėžtina, jog atsižvelgiant į tai, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui sistema leidžia mokesčio mokėtojams įtraukti šio mokesčio sumą į atitinkamų mobiliųjų telefonų kainą, ir į tai, kad taip šio mokesčio našta tenka galutiniam naudotojui, šia sistema iš esmės užtikrinama tinkama autorių teisių turėtojų ir saugomų kūrinių naudotojų interesų pusiausvyra, nurodyta Direktyvos 2001/29 31 konstatuojamojoje dalyje, o toks mokestis gali būti grąžintas tik galutiniam telefono įgijėjui ir grąžinimas galimas tik padavus už šių mokesčių administravimą atsakingai institucijai šiuo tikslu prašymą.

54 Kadangi tokia galimybė yra užtikrinta, tai, ar nurodytų telefonų gamintojai ar importuotojai, kurie privalo sumokėti mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui, turi informacijos apie šių telefonų galutinius naudotojus, t. y. apie tai, ar jie yra privatūs asmenys, ar verslo klientai, neturi reikšmės.

55 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į šeštąjį klausimą teiktinas toks atsakymas: Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškintai taip, kad jam neprieštarauja nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui privalo mokėti gamintojai ir importuotojai, kurie parduoda mobiliųjų telefonų atminties korteles verslo klientams, nors žino, kad verslo klientai šias korteles perparduos, tačiau nežino, ar galutiniai tokių kortelių pirkėjai bus privatūs asmenys, ar verslo klientai, jeigu:

— tokios sistemos nustatymą pateisina praktiniai sunkumai,

— mokesčio mokėtojai atleidžiami nuo šio mokesčio, jeigu įrodo, kad mobiliųjų telefonų atminties korteles jie teikė ne fiziniams, o kitiems asmenims akivaizdžiai kitiems tikslams, nei kopijuoti asmeniniam naudojimui; ir nuo šio mokesčio atleidžiama ne tik kai teikiama verslo klientams, kurie įregistruoti šiuos mokesčius administruojančioje organizacijoje,

— pagal šią sistemą numatyta teisė susigrąžinti mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui, kuri yra veiksminga ir dėl kurios netampa pernelyg sunku sumokėtą mokestį susigrąžinti, o mokestis gali būti sugrąžintas tik tokios atminties kortelės galutiniam įgijėjui, kuris turi minėtai organizacijai šiuo tikslu paduoti prašymą.

Dėl trečiojo klausimo

56 Trečiuoju klausimu, kuris nagrinėtinas kaip ketvirtas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, kaip reikia aiškinti Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, kartu atsižvelgiant į jos 35 konstatuojamojoje dalyje pateiktą patikslinimą, kad tam tikrais atvejais, kai teisių turėtojui padaryta žala „yra minimali, gali nebūti ir jokio įsipareigojimo dėl atlyginimo“.

57 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad, viena vertus, Direktyva 2001/29 siekiama suderinti tik tam tikrus autorių teisių ir gretutinių teisių aspektus (Sprendimo *Padawan*, EU:C:2010:620, 35 punktas). Kita vertus, jos bendrą struktūrą lemia dauguma jos nuostatų, kuriose atsispindi Europos Sąjungos teisės aktų leidėjo siekis suteikti valstybėms narėms tam tikrą diskreciją įgyvendinant šią direktyvą; tokios nuostatos įtvirtintos ir jos 5 straipsnyje, kuriame numatytos tam tikros išimtys ir apribojimai, kuriuos valstybės narės gali perkelti į savo nacionalinę teisę.

58 Be to, kaip numatyta minėtos direktyvos 35 konstatuojamojoje dalyje, taikant tam tikras išimtis ar apribojimus teisių turėtojai turi gauti teisingą kompensaciją. Tačiau tam tikrais atvejais, kai jiems padaryta žala yra minimali, tokia kompensacija gali būti nenumatyta.

59 Be valstybėms narėms suteiktos teisės nustatyti vieną ar kitą Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą išimtį, šioms valstybėms, kaip patvirtina šios direktyvos 35 konstatuojamoji dalis, suteikta galimybė tam tikrais į išimčių, kurias jos pačios įtvirtino, taikymo sritį patenkančiais atvejais atleisti nuo teisingos kompensacijos mokėjimo, jeigu teisių turėtojams padaryta žala yra minimali.

60 Ši išvada turi būti absoliučiai taikoma minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte numatytai išimčiai už kopijavimą asmeniniam naudojimui.

61 Dėl pirmesniuose punktuose nurodytų priežasčių nustatant ribą, iki kurios žala gali būti laikoma „minimalia“, kaip tai suprantama pagal tos pačios direktyvos 35 konstatuojamąją dalį, valstybės narės taip pat turi turėti diskreciją, nors, be kita ko, su sąlyga, kad tokios ribos taikymas nepažeistų šio sprendimo 31 punkte nurodyto vienodo požiūriu principo.

62 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į trečiąjį klausimą teiktinas toks atsakymas: Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, kartu atsižvelgiant į jos 35 konstatuojamąją dalį, reikia aiškinti taip, kad juo tam tikrais į išimties, taikomos už kopijavimą asmeniniam naudojimui, taikymo sritį patenkančiais atvejais valstybėms narėms suteikta galimybė atleisti nuo teisingos kompensacijos mokėjimo, jeigu tokiais atvejais teisių turėtojams padaryta žala yra minimali. Šios valstybės narės yra kompetentingos nustatyti tokios žalos ribą, ir ši riba, be kita ko, turi būti taikoma laikantis vienodo požiūrio principo.

Dėl pirmojo klausimo a ir b punktų

63 Pirmojo klausimo a ir b punktais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, kokių pasekmių sukelia teisių turėtojams išduotas leidimas naudoti, be kita ko, atgaminimui asmeniniam naudojimui, rinkmenas, kuriose yra saugomų kūrinių, atsižvelgiant į iš Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkto kylančius reikalavimus, visų pirma, susijusius su teisinga kompensacija.

64 Iš šio sprendimo 24 ir 25 punktų matyti, kad nebūtina įrodyti, jog tokių rinkmenų naudotojai iš tiesų atgamina kūrinius asmeniniam naudojimui, nes dėl tokių naudotojų daroma teisinga prielaida, kad jie visiškai pasinaudos tokių rinkmenų suteikimu. Iš to matyti, kad jeigu teisių turėtojas leidžia fiziniam asmeniui naudoti tokias rinkmenas ir suteikia prieigą prie jų, paprasta galimybė naudoti šias rinkmenas siekiant atgaminti saugomus kūrinius pateisina mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymą.

65 Taigi, kiek tai susiję su poveikiu, kurį teisingai kompensacijai turi teisių turėtojo leidimas naudoti rinkmenas, kuriose yra saugomų kūrinių, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tuo atveju, kai pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalį valstybė narė nusprendė pagal šios teisės nuostatos dalykinę taikymo sritį panaikinti teisių turėtojų teisę leisti atgaminti asmeniniam naudojimui jiems priklausančius kūrinius, jų duotas leidimas pagal šios valstybės teisę nesukelia teisinių pasekmių. Taigi, toks leidimo veiksmas neturi jokios įtakos žalai, teisių turėtojų patiriamai dėl nagrinėjamos teisės atėmimą numatančios priemonės nustatymo, todėl negali turėti poveikio pagal šios direktyvos taikytiną nuostatą numatytai teisingai kompensacijai, nesvarbu, ar ji numatyta kaip privaloma, ar kaip galima (žr. Sprendimo *VG Wort ir kt.*, C-457/11–C-460/11, EU:C:2013:426, 37 punktą).

66 Kadangi esant aplinkybėms, nurodytoms šio sprendimo pirmesniame punkte, minėtas leidimas nesukelia jokių teisinių pasekmių, dėl šio leidimo atitinkamų rinkmenų naudotojui negali savaime atsirasti pareiga mokėti kokį nors atlyginimą už atgaminimą asmeniniam naudojimui teisių turėtojui, kuris davė tokiam naudojimui leidimą.

67 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmojo klausimo a ir b punktus teiktinas toks atsakymas: Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai pagal šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalį valstybė narė nusprendžia pagal šios teisės nuostatos dalykinę taikymo sritį panaikinti teisių turėtojų teisę leisti atgaminti asmeniniam naudojimui jiems priklausančius kūrinius, teisių turėtojo duotas leidimas naudoti rinkmenas, kuriose saugomi kūriniai, negali turėti poveikio pareigai mokėti teisingą kompensaciją už naudojantis tokiomis rinkmenomis atliekamą atgaminimą pagal minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punktą, ir dėl šio leidimo atitinkamų rinkmenų naudotojui negali savaime atsirasti pareiga mokėti kokį nors atlyginimą tokiam teisių turėtojui.

Dėl pirmojo klausimo c ir d punktų ir antrojo klausimo

68 Pirmojo klausimo c ir d punktais ir antruoju klausimu, kuriuos reikia nagrinėti šeštus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2001/29 6 straipsnyje numatytų techninių apsaugos priemonių taikymas įrenginiams, kurie naudojami saugomiems kūriniams atgaminti, kaip antai DVD, CD, MP 3 grotuvams ar kompiuteriams, gali daryti poveikį teisingai kompensacijai, mokėtinai už naudojantis šiais įrenginiais atliktą atgaminimą asmeniniam naudojimui.

69 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad techninėmis apsaugos priemonėmis, į kurias daroma nuoroda minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte, siekiama riboti veiksmus, kuriems atlikti nesuteiktas teisių turėtojų leidimas, t. y. užtikrinti tinkamą šios teisės nuostatos taikymą ir taip užkirsti kelią veiksmams, kuriuos atliekant nesilaikoma šioje teisės nuostatoje įtvirtintų griežtų sąlygų (Sprendimo *VG Wort ir kt.*, EU:C:2013:426, 51 punktas ir Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, C-425/12, EU:C:2014:254, 43 punktas).

70 Be to, kadangi valstybės narės, o ne teisių turėtojai nustato kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį ir leidžia tokio kopijavimo tikslais saugomus kūrinius ar kitus saugomus objektus taip naudoti, būtent dėl to valstybė narė, nustačiusi tokią išimtį ir leidusi kopijuoti asmeniniam naudojimui, privalo užtikrinti tinkamą minėtos išimties taikymą ir taip riboti veiksmus, kuriems atlikti negautas teisių turėtojų leidimas (Sprendimo *VG Wort ir kt.*, EU:C:2013:426, 52 ir 53 punktai ir Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, EU:C:2014:254, 44 punktas).

71 Atsižvelgęs į savanorišką Direktyvos 2001/29 6 straipsnyje numatytų techninių apsaugos priemonių taikymą, Teisingumo Teismas nusprendė, kad net jeigu tokia galimybė egzistuoja, tokių priemonių netaikymas negali lemti teisingos kompensacijos išnykimo (Sprendimo *VG Wort ir kt.*, EU:C:2013:426, 57 punktas).

72 Vis dėlto atitinkama valstybė narė gali numatyti, kad konkretus teisių turėtojams mokėtinos kompensacijos dydis priklauso nuo to, ar tokios techninės apsaugos priemonės taikomos, siekiant, kad teisių turėtojai iš tiesų būtų skatinami jas naudoti ir kad taip jie savanoriškai prisidėtų prie tinkamo išimties, taikomos kopijavimui asmeniniam naudojimui, taikymo (Sprendimo *VG Wort ir kt.*, EU:C:2013:426, 58 punktas).

73 Todėl į pirmojo klausimo c ir d punktus ir į antrąjį klausimą teiktinas toks atsakymas: Direktyvos 2001/29 6 straipsnyje numatytų techninių apsaugos priemonių taikymas įrenginiams, kurie naudojami saugomiems kūriniams atgaminti, kaip antai DVD, CD, MP 3 grotuvams ar kompiuteriams, negali daryti poveikio teisingai kompensacijai, mokėtinai už naudojantis šiais įrenginiais atliktą atgaminimą asmeniniam naudojimui. Vis dėlto toks taikymas gali daryti poveikį konkrečiam tokios kompensacijos dydžiui.

Dėl pirmojo klausimo f punkto

74 Pirmojo klausimo f punktu, kuris nagrinėtinas septintas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvai 2001/29 prieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija už atgaminimą iš neteisėtų šaltinių, t. y. naudojantis saugomais kūriniais, kurie pateikti viešai naudoti be teisių turėtojų leidimo.

75 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad minėta direktyva draudžia nacionalinį reglamentavimą, pagal kurį situacija, kai šaltinis, iš kurio atgaminama asmeniniam naudojimui, yra teisėtas, neatskiriama nuo situacijos, kai šis šaltinis yra neteisėtas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, EU:C:2014:254, 58 punktą).

76 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad, laikantis reikalavimo siaurai aiškinti tos pačios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punktą, šią teisės nuostatą draudžiama suprasti taip, kad be aiškiai joje numatyto apribojimo teisių turėtojai įpareigojami toleruoti jų teisių pažeidimus, kurie gali būti susiję su kopijavimu asmeniniam naudojimui (šiuo klausimu žr. Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, EU:C:2014:254, 31 punktą).

77 Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad dėl mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui sistemos, kurios savybės tokios, kaip aptariamos pagrindinėje byloje, pagal kurią apskaičiuojant teisingą kompensaciją šios sistemos naudotojams situacija, kai šaltinis, iš kurio atgaminama asmeniniam naudojimui, yra teisėtas, neatskiriama nuo situacijos, kai šis šaltinis yra neteisėtas, nesilaikoma tinkamos autorių teisių turėtojų interesų ir saugomų kūrinių naudotojų interesų pusiausvyros, kuri turi būti užtikrinta, nes pagal šią sistemą netiesiogiai nubaudžiami visi naudotojai, kurie gauna įrangą, aparatų ar laikmenų, už kuriuos turi būti mokamas mokestis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, EU:C:2014:254, 54–56 punktus).

78 Iš tiesų sumokėdami tokį mokestį, nustatytą neatsižvelgiant į tai, ar šaltinis, iš kurio atgaminama, yra teisėtas, ar ne, tokie naudotojai neišvengiamai prisideda prie žalos, padarytos dėl atgaminimo asmeniniam naudojimui iš neteisėto šaltinio, kuris neleidžiamas pagal Direktyvą 2001/29, atlyginimo, todėl patiria nemenkų papildomų išlaidų, kad galėtų daryti kopijų asmeniniam naudojimui, kurios patenka į šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte numatytos išimties taikymo sritį (žr. Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, EU:C:2014:254, 56 punktą).

79 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmojo klausimo f punktą teiktinas toks atsakymas: Direktyvai 2001/29 prieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija už atgaminimą iš neteisėtų šaltinių, t. y. naudojantis saugomais kūriniais, kurie pateikti viešai naudoti be teisių turėtojų leidimo.

Dėl pirmojo klausimo e punkto

80 Pirmojo klausimo e punktu, kurį reikia nagrinėti aštuntą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvai 2001/29 prieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija už saugomų kūrinių atgaminimą, kurį fizinis asmuo atlieka naudodamasis trečiajam asmeniui priklausančiu įrenginiu.

81 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte numatyti trys veiksniai, kurie bendrai apibrėžia jo taikymo sritį. Pirmiausia tai yra atgaminimo objektas, antra, atgaminimą atliekantis asmuo ir, galiausiai, pats atgaminimas.

82 Pirmiausia, kiek tai susiję su atgaminimo objektu, primintina, kad šioje teisės nuostatoje numatyta teisių turėtojo išimtinės teisės leisti atgaminti atitinkamą kūrinį arba uždrausti tai daryti išimtis. Tai neišvengiamai reiškia, kad šioje nuostatoje nurodytas atgaminimo objektas turi būti saugomas, nesuklastotas ir nepiratinis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, EU:C:2014:254, 58 punktą).

83 Kiek tai susiję su atgaminti galinčiu asmeniu, Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkte patikslinama, kad tai gali būti tik fizinis asmuo, kuris kopijuoja atitinkamą saugomą kūrinį asmeniniam naudojimui nesiekdamas tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų.

84 Galiausiai, kiek tai susiję su pačiu atgaminimu, šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos tik laikmenos, kuriose gali būti atgaminamas saugomas kūrinys.

85 Iš tiesų šiuo atžvilgiu užtenka išimties, taikomos kopijavimui asmeniniam naudojimui, formuluotę palyginti su minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta atgaminimo teisei taikomos išimties formuluote. Pastaroji išimtis taikoma, „kai atgaminama popieriuje ar kokioje nors kitoje panašioje laikmenoje“, o išimtis, kai kopijuojama asmeniniam naudojimui, taikoma, „kai atgaminama bet kurioje laikmenoje“.

86 Tačiau tos pačios Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkto formuluotėje nenurodytos jokios įrenginių, kuriuos naudojant kopijuojama asmeniniam naudojimui, savybės. Konkrečiai kalbant, nėra jokios nuorodos dėl teisinio ryšio, kuris, pavyzdžiui, nuosavybės teisės atveju, gali būti tarp fizinio asmens, kuris atgamina asmeniniam naudojimui, ir jo naudojamo įrenginio, pobūdžio.

87 Vis dėlto pabrėžtina, kad, viena vertus, šioje teisės nuostatoje numatyta išimtis turi būti aiškinama siauriai, t. y., remiantis ja, negalimas aiškinimas, kuris apimtų daugiau nei aiškiai įvardytus atvejus (žr. pagal analogiją Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, EU:C:2014:254, 23 punktą ir Sprendimo *Melzer*, C-228/11, EU:C:2013:305, 23 punktą).

88 Kita vertus, minėta direktyva siekiama suderinti tik tam tikrus autorių teisių aspektus (Sprendimo *Padawan*, EU:C:2010:620, 35 punktas). Taigi, kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas šioje direktyvoje nenurodė jokių šio sprendimo 86 punkte minimų savybių ir ypatumų, jis manė, kad jie nėra svarbūs tam, kad būtų pasiektas tikslas, kurį jis nustatė daliniam suderinimui skirtame teisės akte.

89 Iš to matyti, kad klausimas, ar privataus asmens naudojamas įrenginys, skirtas kopijuoti asmeniniam naudojimui, turi priklausyti jam pačiam, ar gali priklausyti ir trečiajam asmeniui, nepatenka į Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sritį.

90 Šiomis aplinkybėmis, priešingai, nei teigia Europos Komisija, šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkto nereikia aiškinti atsižvelgiant į jos 5 straipsnio 5 dalį, nes pastaroji teisės nuostata nedaro įtakos šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies nuostatų dalykiniam turiniui ir, be kita ko, neišplečia tose nuostatose numatytų įvairių išimčių ir apribojimų apimties (žr. Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, EU:C:2014:254, 26 punktą).

91 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmojo klausimo e punktą teiktinas toks atsakymas: Direktyvai 2001/29 neprieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija už saugomų kūrinių atgaminimą, kurį fizinis asmuo atlieka naudodamasis trečiajam asmeniui priklausančiu įrenginiu.

Dėl pirmojo klausimo g punkto

92 Pirmojo klausimo g punktu, kurį reikia nagrinėti devintą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Direktyvai 2001/29 prieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija už atgaminimą iš teisėtų šaltinių „kitu būdu“, pvz., iš interneto.

93 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką tuo atveju, kai nacionalinis teismas nepateikia Teisingumo Teismui faktinės ir teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į jam pateiktą klausimą, toks klausimas turi būti atmestas kaip nepriimtinas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Belvedere Costruzioni*, C-500/10, EU:C:2012:186, 16 punktą ir Nutarties *Stefan*, C-329/13, EU:C:2014:815, 24 punktą).

94 Pabrėžtina, kad nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodė pakankamai duomenų, susijusių su atgaminimo, kuris minimas užduotame klausime, pobūdžiu.

95 Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas negali pateikti naudingo atsakymo į pirmojo klausimo g punktą. Taigi, ši pirmojo klausimo dalis turi būti atmesta kaip nepriimtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

96 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 5 straipsnio 2 dalies b punktui neprieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija, taikoma už teisės atgaminti asmeniniam naudojimui išimtį, už daugiafunkces laikmenas, kaip antai mobiliųjų telefonų atminties korteles, nesvarbu, ar pagrindinė šių laikmenų funkcija yra toks kopijavimas, ar ne, su sąlyga, kad viena iš tokių laikmenų funkcijų, net jeigu ji antraeilė, leidžia laikmenų turėtojams jomis naudotis šiuo tikslu. Vis dėlto tai, ar ši funkcija yra pagrindinė, ar antraeilė, ir kopijoms atlikti skirtos laikmenos talpos santykinis dydis gali turėti įtakos mokėtinos teisingos kompensacijos dydžiui. Jeigu būtų laikoma, kad teisių turėtojams daroma žala yra minimali, dėl galimybės naudotis tokia funkcija suteikimo galėtų nekilti pareiga mokėti tokią kompensaciją.**

2. Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktui neprieštarauja nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos mokestis, skirtas teisingai kompensacijai, taikomai už teisės atgaminti asmeniniam naudojimui išimtį, finansuoti, renkamas už laikmenų, kurios gali būti naudojamos kopijavimui asmeniniam naudojimui, kaip antai mobiliųjų telefonų atminties kortelių, teikimą, tačiau toks mokestis nerenkamas už sudedamųjų dalių, daugiausia skirtų asmeniniam naudojimui skirtoms kopijoms saugoti, kaip antai MP 3 grotuvų vidinių atmintinių, teikimą, jeigu šios atskiros laikmenų ir sudedamųjų dalių kategorijos nėra panašios arba jeigu skirtingas požiūris į jas yra pagrįstas, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

3. Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad jam neprieštarauja nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos mokestį, skirtą teisingai kompensacijai, taikomai už teisės atgaminti asmeniniam naudojimui išimtį, finansuoti, privalo mokėti gamintojai ir importuotojai, kurie parduoda mobiliųjų telefonų atminties korteles verslo klientams, nors žino, kad verslo klientai šias korteles perparduos, tačiau nežino, ar galutiniai tokių kortelių pirkėjai bus privatūs asmenys, ar verslo klientai, jeigu:

— tokios sistemos nustatymą pateisina praktiniai sunkumai,

— mokesčio mokėtojai atleidžiami nuo šio mokesčio, jeigu įrodo, kad mobiliųjų telefonų atminties korteles jie teikė ne fiziniams, o kitiems asmenims akivaizdžiai kitiems tikslams, nei kopijuoti asmeniniam naudojimui, ir nuo šio mokesčio atleidžiama ne tik kai teikiama verslo klientams, kurie įregistruoti šiuos mokesčius administruojančioje organizacijoje,

— pagal šią sistemą numatyta teisė susigrąžinti šį mokestį, kuri yra veiksminga ir dėl kurios netampa pernelyg sunku sumokėtą mokestį susigrąžinti, o mokestis gali būti sugrąžintas tik tokios atminties kortelės galutiniam įgijėjui, kuris turi minėtai organizacijai šiuo tikslu paduoti prašymą.

4. Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, kartu atsižvelgiant į jos 35 konstatuojamąją dalį, reikia aiškinti taip, kad juo tam tikrais į išimties, taikomos už kopijavimą asmeniniam naudojimui, taikymo sritį patenkančiais atvejais valstybėms narėms suteikta galimybė atleisti nuo teisingos kompensacijos, taikomos už šią išimtį, mokėjimo, jeigu tokiais atvejais teisių turėtojams padaryta žala yra minimali. Šios valstybės narės yra kompetentingos nustatyti tokios žalos ribą, ir ši riba, be kita ko, turi būti taikoma laikantis vienodo požiūrio principo.

5. Direktyva 2001/29 turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai pagal šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalį valstybė narė nusprendžia pagal šios teisės nuostatos dalykinę taikymo sritį panaikinti teisių turėtojų teisę leisti atgaminti asmeniniam naudojimui jiems priklausančius kūrinius, teisių turėtojo duotas leidimas naudoti rinkmenas, kuriose yra saugomų kūrinių, negali turėti poveikio pareigai mokėti teisingą kompensaciją, taikomą už teisės atgaminti išimtį, už naudojantis tokiomis rinkmenomis atliekamą atgaminimą pagal minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punktą, ir dėl šio leidimo atitinkamų rinkmenų naudotojui negali savaime atsirasti pareiga mokėti kokį nors atlyginimą tokiam teisių turėtojui.

6. Direktyvos 2001/29 6 straipsnyje numatytų techninių apsaugos priemonių taikymas įrenginiams, kurie naudojami saugomiems kūriniams atgaminti, kaip antai DVD, CD, MP 3 grotuvams ar kompiuteriams, negali daryti poveikio pareigai mokėti teisingą kompensaciją, taikomą už teisės atgaminti asmeniniam naudojimui išimtį ir mokėtiną už naudojantis šiais įrenginiais atliktą atgaminimą. Vis dėlto toks taikymas gali daryti poveikį konkrečiam tokios kompensacijos dydžiui.

7. Direktyvai 2001/29 prieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija, taikoma už teisės atgaminti išimtį, už atgaminimą iš neteisėtų šaltinių, t. y. naudojantis saugomais kūriniais, kurie pateikti viešai naudoti be teisių turėtojų leidimo.

8. Direktyvai 2001/29 neprieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta teisinga kompensacija, taikoma už teisės atgaminti išimtį, už saugomų kūrinių atgaminimą, kurį fizinis asmuo atlieka naudodamasis trečiajam asmeniui priklausančiu įrenginiu.

Parašai.